

DORAŻAĆ (3) *vb impf*

o jasne, pierwsze a pochylone.

praes 3 sg dorążą (2). ◇ praet 3 sg m dorążał (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (jeden z tych samych przykładów) – XVII w. s.v. dorazić.

1. *Dosięgać, docierać, przenikać [czego] (1) : bo gdzie [Bóg] mowi łużay/ tám nam iákoby vřzy przewiertuie: gdzie mowi páthrzay/ thámći nam wzrok otwira: á gdzie mowi/ wiedzże á rozmyřlay łobie w ferczu/ támći doraża nářzych wnętrności SarnUzn D4.*

2. *Dopowiadać; wypowiadać się, opowiadać się wyraźnie (2) :*

Zwroty: »nie do końca dorażać« (1): á częřtokroć zda łie im [ludziom próżnym] iż ten kto chwali/ y pochlebuie/ nie do końca iákoby doraża/ áni wřzytkiego wypowieda/ więc oni łami dokłádaią y plotą tak wiele o łobie GórnDworz G6v.

»ani na tę ani na owę stronę nie dorażać« (1): Biskup chełmski Iacobus Uchański natrącał nieco ku egzekucyji, a wszakoż ani na tę ani na owę stronę nie dorażał. Diar 25.

Formacje pochodne cf RAZIĆ.

KN